

Tredje Söndagen efter Epifanía

Predikan i S:t Nikolaus, Nordisk-katolska kyrkan i Karlskrona, A.D. 2014-2015
Fr. Franciskus Urban

Tredje Söndagen efter Epifanía

Jesus skapar tro – Hövitsmannen i Kapernaum

1 Kung. 8:41-43; Rom. 12:16-21; Matt. 8:5-13; Ps 97:1, 9-12

Det är uppenbarelsetid. Förra söndagen handlade om hur Jesu härlighet uppenbarades under ett bröllop i Kana. Han, vår Herre, visade genom ett – sitt första – under att Han har kommit till världen för att vi, genom Honom, skall kunna nå heligheten och evighetens överflöd. Gudsmo- dern, vår Himmelska Moder, uppmanade samtidigt tjänarna – och oss – att göra vad Han säger. Och det Han säger oss är att ”den som lever och tror på mig ska aldrig någonsin dö”¹

När så Sanningen bit för bit avslöjas och blir känd, har vi idag, i Evangeliet, hört om hur tron verkar. Och utifrån Jesu egna ord i evangelietexten: ”Så som du trott skall det ske för dig”² skall vi idag ägna en stund åt det faktum att vår tro för med sig konsekvenser.

Tänk dig att du befinner dig ute till havs i en segelbåt, något som kan vara en fantastisk upplevelse. Samtidigt kan det vara riskfyllt där ute för det finns grynnor och grund och vädret kan plötsligt slå om. Men för att undvika faror använder du sjökort i din navigation och du lyssnar på sjörapporten för att ha koll på vädret.

Det är så klart valfritt med sjökort och väderleksprognoser. Det kan gå bra ändå, med lite tur. Men de flesta som är på sjön menar trots allt att det är smart med såväl navigationshjälpmedel som den förvarning väderleksprognosen innebär.

Du är alltså ute till havs i din segelbåt. På radion hör du att det varnas för regn och kraftiga vindar med orkanstyrka i byarna. Du har nu ett val: att ignorera prognosen och fortsätta som om ingenting har hänt, eller att lita till varningarna. Du väljer att tro på att det blir ett väderomslag och i samma sekund ställs du inför ytterligare ett val: att utan åtgärder segla rätt in i stormen med en säker undergång som följd, eller att stormsäkra allt ombord, lita till din erfarenhet och kompetens och möta faran. Du har också möjligheten att i tid söka en säker plats där du kan ankra eller förtöja.

Vad detta ger är att om du har tillit till förutsägelse- rna så handlar du därefter. Att tro är att ha tillit. Tro för med sig konsekvenser.

Söndagens tema är ’Jesus skapar tro’. Betyder det att det inte fanns någon tro före Jesu gärning på jorden? Innebär det att människor som levde tidigare inte kunde tro? Nej, så skall vi inte förstå det. Människor har, vågar jag påstå, alltid kunnat tro. Vad det däremot handlar om och vad som var nytt i och med Guds människoblivande och nu utgör kärnan i tron på Treenig Gud och, här, specifikt på Jesus Kristus, är att Han kom med försoning och förlåtelse, något som var oerhört känsligt, ja radikalt och genomgripande.

---

¹ Joh 11:26

² Matt 8:13b

Tredje Söndagen efter Epifanía

Predikan i S:t Nikolaus, Nordisk-katolska kyrkan i Karlskrona, A.D. 2014-2015
Fr. Franciskus Urban

(Observera att ordet radikal inte används med någon politisk färg, utan syftar till dess grundbetydelse 'rot' (lat. radix), det vill säga *att gå till botten med något*.)

Kristus själv tog på sig all synd och skuld; Han besegrade döden för att återupprätta relationen mellan Gud och människa för att människan skall kunna bli helig.

Han, Jesus Kristus, gav människor förlåtelse. "Han förkunnade överallt syndernas förlåtelse genom omvändelse och dop"³ Han förkunnade syndernas förlåtelse över allt annat.

Syndernas förlåtelse bör inte främst förstås juridiskt eller moralistiskt. Det handlar om att som människa läka. Förlåtelse läker och helar. Det hör vi, bland annat om hos Evangelisten Lukas:

"En dag när Jesus undervisade satt där fariséer och laglärare som hade kommit från alla byar i Galiléen och Judéen och från Jerusalem. *Och han hade Herrens kraft att bota.* Då kom några män som bar en förlamad man på en bår. De försökte komma in med honom och lägga ner honom framför Jesus. Men när de för folkmassans skull inte fann något sätt att komma in med honom, gick de upp på taket och firade ner honom på båren mellan takteglan, mitt framför Jesus. Jesus såg deras tro och sade: 'Min vän, du har fått förlåtelse för dina synder.'⁴

Att Jesus förlåter synder var då något oerhört. Vi hör hur de skriftlärdade och fariséerna tänkte: "Vad är det för en hädare? Vem kan förlåta synder utom Gud?" Men Jesus förstod deras tankar och svarade dem: 'Vad är det ni tänker i era hjärtan? Vad är lättast, att säga: Du har fått förlåtelse för dina synder, eller att säga: Res dig och gå? Men för att ni ska veta att Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder, säger jag dig' – och nu talade han till den lame: 'Res dig, ta din bår och gå hem!'"⁵

Guds förlåtelse var något ofattbart. Och det var lättare att begripa helande under än förlåtelsens givande och kraft. Jesu under pekar alltid på något större – det är förlåtelsen som är över allt. Och förlåtelsen är fortfarande i denna dag något oerhört och radikalt. Men syndernas förlåtelse läker människan lika mycket idag, som på Jesu tid.

Gemensamt för många av de situationer då Jesus botar, är att dessa tyngda, sjuka, blinda, blödande och lama; alla tar sig eller kommer till Jesus. De kommer i tro och de litar på Honom.

"Han förkunnade syndernas förlåtelse genom omvändelse och dop"⁶ Människan vänder om och närmar sig Jesus Kristus för att, genom Honom, få syndernas förlåtelse. För att genom Honom läka.

I credo bekänner vi att vi tror på syndernas förlåtelse. "Jag tror på en enda Gud [...] som för oss människor och vår salighets skull har stigit ned från himmelen och tagit mandom [och] på ett enda dop, till syndernas förlåtelse." Han blev människa för att människan skall kunna bli lik Gud.

---

³ Luk 3:3

⁴ Luk 5:17-20

⁵ Luk 5:21-24

⁶ Luk 3:3

Tredje Söndagen efter Epifanía

Predikan i S:t Nikolaus, Nordisk-katolska kyrkan i Karlskrona, A.D. 2014-2015
Fr. Franciskus Urban

Vi har, i vår heliga Kyrka, tillgång till ett mysterium; ett sakrament som heter just botens sakrament. I dagligt tal också kallat bikt. Att gå till bikt och därigenom få syndernas förlåtelse innebär att den troende, precis som de tyngda, blinda och förlamade, kommer till Jesus Kristus med sina sår och får dem läkta. Att gå till bikt innebär, för den troende, att bekänna sådant – handlingar, underlåtelser eller tankar – som står i vägen och hindrar. Att gå till bikt innebär, för den troende, att bli löst från denna skuld och tyngd.

Botens sakrament är tillgängligt. Det är viktigt och, precis som dopet, en grund för oss troende att kunna nalkas altaret och Herrens allra heligaste kropp och blod.

Vi har, i vår heliga Kyrka, tillgång till inte bara livets sjökort och förutsägelser, utan också till den kunskap som krävs för att kunna läsa sjökortet och förstå profeterna. För oss som tror på Treenig Gud och har tillit till vår Herre; för oss får tron konsekvenser.

Vi lyssnar. Vi ber om hjälp för att kunna navigera på livets hav. Vi ankrar i trygghet och förvisning. Vi stormsäkrar innan vi ger oss i kast med faror och fiender. Vi tror på förlåtelsen som läkande och helande och vi tror att förlåtelsen är konsekvensen av den ständiga omvändelsen och den levda tron. Inte för att vi skulle vara värdiga utan för att Gud älskar oss och för att vi tror.

”Säg blott ett ord, Herre, så blir min själ helad.”